

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Ivstitia Et Ivre ceterisq[ue] Virtutibus Cardinalibus

Lessius, Leonardus

Antverpiæ, 1632

24 Quas pœnas inducat simonia realis in Ordinibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72459)

Clemens VII. vt refert Nauarrus c. 27. n. 106. Imò confuetudo illa exigenda dotis, non pro ipfo ingreffu Religionis, fed pro alimentis Monialis; paffim permittitur tanquam licita. maxime fi Monafterium fit tenue. vide fuprà dub. 12.

132
Debent in
aliud Mo-
nafterium
destrudi.

Tertiò, Simoniacè admiſſi ad Religionem, videntur Iure inhabiles ad manendum in illo Monafterio, vbi fic recepti funt: nam egent difpenfatione Ordinarij vt in eo poffint permanere; vt patet dicta Extrauag. Secus eſt fi ipſis ignorantibus ſimonia commiſſa eſt. hoc tamen non ita eſt intelligendum, quaſi profeſſio eorum fit nulla, aut quaſi per ſimoniacam profeſſionem non fiant veri Religioſi: fed quia non acquirunt ius præbendæ regularis, ſeu portionis ordinariæ, & vocis actiuae & paſſiuae, quod ius eſt inſtar præbendæ canonicæ. Ad hoc igitur egent difpenfatione. Ita Nauarrus comment. 4. de Regular. n. 25.

Non tenentur
ſe ipſe
ſpoliare.

Aduerte tamen, eum, qui fic receptus eſt, poſſe in Monafterio illo remanere & frui ceterorum commodis, donec per Superiorem compellatur aliud ingredi; cum enim profeſſio eius fit valida, & per eam ad profeſſorum onera obligetur, nimis durum videtur per ſeipſum profeſſorum commodis ſpoliare teneatur. Dignus eſt enim operarius cibo ſuo: nec poenæ ſimoniae, quæ in beneficiis committitur, hic locum habent, cum præbenda monachalis non fit propriè beneficium Eccleſiaſticum, ſed nudum ius alimentorum, fundatum in ſtatu regulari & profeſſione, &c.

DVBITATIO XXIV.

Quas poenas inducat ſimonia realis in Ordinibus.

133
Conferens
Ordines
ſimoniacè,
incurrit
has poenas.
1. Excom-
municati-
onem.

An idem
ad alia
extendatur.

Dico Primò, Conferens Ordines per ſimoniam realem, eſt excommunicatus: Extrauag. Cum deteſtabile, de ſimonia. Idem extendunt quidam ad eos, qui pro prima tonſura, vel pro litteris dimiſſoriis, vel teſtimonialibus, vel ſigillo, aliquid ſimoniacè accipiunt; idque probant ex Concil. Trident. ſeſſ. 21. cap. 1. vbi cum Concilium prohibuiſſet ne pro collatione quorumcumque Ordinum, etiam clericalis tonſurae, aut pro litteris dimiſſoriis, vel teſtimonialibus, aut pro ſigillo, aliæ cauſa quidquam etiam ſponte oblatum Epifcopi aut eorum miniſtri, quouis prætextu acciperent, tandem ſubiicit: *Si contra fecerint, tam dantes quam accipientes, poenas à Iure inſtitutas incurrant.*

Sed hæc extenſio ita generaliter facta non placet. Primò, Quia non videtur rationi contentaneum vt incurram excommunicationem, quia ſoluo aliquid pro litteris teſtimonialibus aut ſigillo, cum hoc fit mera redemptio vexationis.

Secundò, Durum videtur, vt Epifcopus aut miniſtri eandem cenſuram incurrant, ſi aliquid ſponte oblatum acceperint.

Tertiò, Nullo Iure pro his eſt poena excommunicationis ſtatuta. Concilium autem non videtur velle nouas poenas inducere, (alioquin clariùs id explicuiſſet;) ſed ſolum renouare quod olim Iure ſtatutum erat. vnde illa verba, *Poenas Iuris incurrant*, ſolum referenda ſunt ad eos; in

quos Iure ſunt ſtatuta, nempe ad conferentes vel accipientes Ordinem ſimoniacè. Idem colligitur aperte ex Nauarro cap. 27. n. 111.

Notandum eſt, Concilium aperte loqui de ſimonia reali, id eſt, quæ vtrimque completa eſt, vt patet ex verbis, *tam dantes quam accipientes*, de eadem loquitur Extrauagans, Cum deteſtabile, vt patet ex verbis, *qui dando, vel recipiendo ſimoniam commiſerunt*. Vnde non eſt excommunicatus, qui per conuentionalem ſimoniam Ordinem confert; niſi res promiſſa ſoluta fuerit, vt rectè docet Nauarrus cap. 23. num. 104. de quo infra dubit. 27.

134
Hæc intel-
ligenda de
reali v-
trimque
completa.

Secundò, Eſt ſuſpenſus à collatione cuiuſvis Ordinis, etiam primæ tonſurae. Ita habet Bulla Sixti V. edita in malè promouentes & promotos, v. *Ceterum ſi quis Antifites*. & quamuis hæc in ceteris punctis redacta ſit ad terminos Iuris communis à Clemente VIII. tamen in hoc de ſimoniacè promouentibus & promotis, relicta eſt in ſuo vigore, & ab eodem confirmata.

2. Suſpen-
ſionem.

Tertiò, Eſt ſuſpenſus ab executione omnium munerum Pontificalium; ita Bulla Sixtina; vt à conſecratione templorum, altarium, calicum, Abbatum, virginum, à benedictione veſtium ſacrarum, &c. Vtrum autem Iure antiquo, ſepoſita dicta conſtitutione, ſuſpenſus ſit, dubium eſt. Quidam affirmant, ob cap. penultimum de ſuſpenſionibus, vbi per triennium Epifcopus ab Ordinum collatione ſuſpenditur, qui ab ordinando exigit iuſurandum vel promiſſionem, qua promittat ſe non petiturum ab illo prouiſionem. Sed cum in hoc caſu ſit peculiaris ratio, non debet ad alios diſſimiles extendi; vnde cum nihil Iure ſit expreſſum, verius puto non eſſe Iure antiquo ſuſpenſum.

Vtrum Iu-
re antiquo
ſit ſuſpen-
ſus.

Quartò, Interdictus eſt illi ingreſſus Eccleſia;

Quintò, Si contra ſuſpenſionem vel interdium illud fecerit, eſt ſuſpenſus ab adminiſtratione ſuae Eccleſia, & à perceptione fructuum omnium ſuorum beneficiorum; ibidem.

3. Interdi-
cium in
greſſus
Eccleſia.

Sextò, Nemo poteſt illum abſoluere, præter Romanum Pontificem; etiamſi delictum ſit occultum: quia Pontifex id ſibi reſeruat, cum clauſula derogatoria omnium priuilegiarum Regularibus datorum, & conſeſſionis factæ Epifcopis à Concil. Trident. ſeſſ. 24. cap. 6. Puto tamen hanc Sixtinam plerique locis ignorari, ac proinde non eſſe vſu receptam.

Dico Secundò, Qui Ordinem aliquem per ſimoniam realem ſuſceperit,

135
Accipiens
Ordines
ſimoniacè,
incurrit
has poenas.

Primò, Eſt excommunicatus ipſo facto; Extrauag. Cum deteſtabile.

Secundò, Eſt ſuſpenſus ab executione ſuorum Ordinum. Nec refert, vtrum crimen ſit occultum an publicum, vt habetur dicta Extrau. Vtrum autem ab omnibus ſit ſuſpenſus, an ſolum ab eo quem ſimoniacè ſuſcepit, dubitari poteſt. Communior ſententia DD. eſt, ab omnium Ordinum executione ſuſpenſum eſſe. Ita tenet Silueſter v. Suſpenſio, n. 7. & alij: nam ſupradicta Extrauagante dicitur: *Simoniacè ordinati, ab executione ſuorum Ordinum ſunt ſuſpenſi*. Videri tamen queat contrarium non improbabile; quia Iure non videtur fatiſ expreſſum: verba enim illa commodè poſſe intelligi de Ordinibus ſimoniacè ſuſceptis; vt in quo quis peccauit, in eo puniatur. quare cum

pœna sint restringende, ita illa verba esse accipienda; alioquin dicendum fuisset, Ab omnium Ordinum etiam antè susceptorum executione sint suspensi. Verùm quia Auctores non inuenio, placet sententia communis.

136
Si alius te ignorante pecuniam dedit, non es suspensus.

Quod si alius te ignorante pro tua ordinatione pecuniam dederit, certum est te non fore suspensum ab aliis Ordinibus antè susceptis. multum tamen putant te fore suspensum ab Ordine sic suscepto; quam sententiam Felinus in cap. Per tuas, de simonia nu. 3. dicit communem. eandem tenet Siluester v. Suspensio, n. 7.

Sed contrarium videtur verius; quod tenet Nauarrus cap. 25. num. 68. vbi pro hac sententia citat Bellamerum & Cardinalem. Ratio est, quia id Iure non est expressum: & aliàs æquum videtur, vt eum ordinatio sit valida, nec possit ei auferri, non prohibeatur eius vsu per iniquitatem alterius. cur enim cogetur manere caelebs vt sacerdos, non concessio sacerdotij vsu? nihil enim commertur cur ei hæc pœna irrogetur.

Addo, non incurere excommunicationem aut suspensionem, etiam si post ordinationem, id quod se in scio datum est ab amico pro ordinatione, eisdem restituat, aut compenset: vt idem Nauarrus dicto n. 68. contra Siluestrum docet.

Tertio, Si præsumpserit in illa suspensione ministrare, efficitur irregularis: (vt qui censuram violenter) deinde per Bullam Sixtinam ipso facto priuatur omnibus dignitatibus, beneficiis, officiis, & efficitur inhabilis ad omnia.

Quarto, Nemo præter Romanum Pontificem potest illum absoluerè à censuris, aut cum eo dispensare, vt patet ex Bulla Sixti; vbi reuocat concessionem omnes & facultates per quas possit quis absolui. Seposita autem hac Bulla, potest Episcopus, si casus sit occultus, & necdum ad forum externum deductus, Concilium Trid. sess. 24. c. 6. quod verum est, etiam si cum ipso hæc simonia commissæ esset; quia per hoc non est sua potestate priuatus aut suspensus.

Episcopus absoluit.

Quidam addunt, eum qui per simoniam ordinatur, fieri irregularem, eò quod accipiat Ordines in excommunicatione. Ita Hugolinus tab. 4. c. 4.

Ordinatus simoniacè an irregularis.

Sed contrarium est verius, nam per susceptionem Ordinis incurrit excommunicationem; ac proinde per eandem non potest incurere irregularitatem, debent enim esse distincti actus. idè enim incurritur irregularitas, quia in excommunicatione iam antè existens, ausus est Ordinem suscipere.

DUBITATIO XXV.

Quas pœnas inducat simonia realis in beneficiis.

137
Procurans alteri beneficium per simoniam realem.

Dico Primò, Qui beneficium confert vel procurat alteri per simoniam realem, eligendo, presentando, postulando, instituendo, confirmando, commendando, est ipso facto excommunicatus; Extrau. Cum detestabile. hoc tamen non habet locum in officiis Ecclesiasticis, quæ non sunt beneficia, neque in pensionibus, vel vicariis temporalibus; quia dicta Extrauagans non loquitur de talibus, cum non sint beneficia. vide Nauarrum c. 23. numero 111.

Nomine beneficij etiam comprehendimus Abbatiam & Prioratum; quia secundum Nauarrum sunt beneficia regularia, & Extrauagans expressè de illis loquitur. Idem dixerim de similibus Prælaturis Regularium, quæ non consistunt in nuda commissione ad nutum reuocabili, sed in munere ordinario, vt est Rectoratus, Prouincialatus, Generalatus; quia eadem est ratio, & eadem incommoda, imò grauiora, ex simoniaca horum acquisitione sequerentur.

Dico Secundò, Qui verò beneficium per talem simoniam acquirit,

Accipiens.

Primò, est ipso facto excommunicatus, Extrau. supra.

Secundò, Omnis collatio & prouisio huiusmodi est nulla, nullumque ius tribuit, dicta Extrauag. vbi decernitur, vt electiones, presentationes, collationes, & alia prouisiones beneficiorum per simoniam realem factæ, sint irritæ, & nullum ius tribuant, & vt prouisi fructus non faciant suos, sed sub periculo anime sue ad eorum restitutionem teneantur. Idem dicendum, si tu quidem simoniam non fecisti, sed te sciente & non contradicente facta est ab alio pro te. cap. Nobis fuit, 27. de simonia, iuncta Glossa, & cap. Sicut tuis, 33. eodem. vide Couar. reg. Peccatum, p. 2. §. 8. n. 7.

Petes, Quid si legitimè electus vel presentatus committat simoniam pro confirmatione, vel institutione obtinenda, eritne etiam ipsa electio & presentatio irrita? 138

Electio non est irrita, si simonia pro institutione committatur.

Quidam putant esse irritam. Ita Hugolinus supra c. 5. ex Felino in cap. Sicut tuis, de simonia.

Sed contrarium puto verius, quia Iure non reperitur expressum: imò contrarium insinuatur cap. Si confirmationem, de electione, in 6. non enim si posterior actus est irritus, etiam prior irritus censeri debet. Vnde puto sufficere vt tollatur inhabilitas contracta per actum posteriorem; nec opus esse noua electione aut presentatione. Si vero in priore actu simonia commissæ sit, omnes sequentes sunt irriti; quia vano fundamento nituntur: procedunt enim ex suppositione validitatis prioris actus.

Tertio, Fit inhabilis ad idem beneficium obtinendum, cap. Nobis fuit, de simonia, &c. pœnult. de electione, vbi dicitur, Episcopum non posse dispensare vt habeas Prælaturam, quæ tibi per simoniam te ignorante commissam, collata fuit; secus verò si sit beneficium simplex, quod si hic eget dispensatione, multò magis is qui sciuit, & non contradixit, vel per se commisit simoniam, dispensatione eget, ac proinde absque dispensatione inhabilis est. nemo enim eget dispensatione, id est, relaxatione Iuris, nisi qui Iure impeditur.

139
Inhabilitas.

Petes, Quis possit hanc inhabilitatem tollere?

140
Quis eam tollat.

Resp. Certum est, si simonia sit publica, vel deducta ad forum externum, & consentiente beneficiario commissæ, inhabilitatem ex ea contractam non posse tolli per Episcopum, sed per solum Papam. est communis sententia Doctorum: & satis colligitur ex Iuribus citatis. Si verò sit omnino occulta, quidam putat per Episcopum tolli posse; tum quia nullo Iure referuatur Summo Pontifici; tum quia etiam si referuata esset, videretur tamen concessa per Conc. Trid. sess. 24. c. 6. sub nomine suspensionis, vel irregularitatis, vel casus occulti. Ita Henricus c. 56. de excommunicatione, & quidam alij. Quæ sententia etiam videatur satis probabilis; contraria

taria